

дзяліцы, якія маюць павялічаны
пліччэй, усеянае аб прадстаўлен-
ні па ўстаноўленай форме не паз-
ней яшчэ дзея пасля сканчэння па-

аб'явіць (калянаў, іх апра-
дзяцель, зямельных тэрыторыяў,
сальговатаў у пэўным) б'юро выш-
лена заблытанасць, спрыяе ацэнцы

□ □ □ □

СІСТЭМАТЫЧНА ДАПАМАГАЦЬ КОМУНІСТАМ-АДЗІНОЧКАМ

Пастава ЦК ВКП(б) аб ства-
рэнні аддзелаў парткапраў у 63
буйнейшых гарадскіх партаргані-
зацыях і віднае распаўсюджванне
Ленінградскага гаркома, распраца-
ваныя ў адпаведнасці з указаннямі
ЦК ВКП(б), вызначылі круты па-
варот у рабоце партыйных аргані-
зацый. Пастаўлена велізарная і
палітычнай важнасці задача —
рашуча палепшыць арганізацый-
на-партыйную і палітычна-выха-
ваўчую работу.

Ідэйна-палітычнае выхаванне
комуністаў, узбагачэнне іх марксіс-
ка-ленінскай тэорыяй, класатлівае
вырошчванне кожнага комуніста,
вырошчванне новых слабаў актыва
і сістэматычная работа з гэтым ак-
тывам ёсць аснова асноў работы
партарганізацый. **Увага комуніс-
ту—жывому чалавеку, з яго па-
трабаваннямі і асаблівасцямі, ува-
га яго тэарэтычнаму і культурна-
му росту** — у гэтым сутнасць пе-
рабудовы работы.

Адным з найбольш важных элемен-
таў гэтай перабудовы з'яўляецца па-
ляпшэнне работы з комуністамі-
адзіночкамі.

У некаторых раёнах комуністы-
адзіночкі складаюць палову ці ва
ўзыхімі выпуск значную частку
партыйнай арганізацыі. Напрык-
лад, ва ўваранскай партыйнай ар-
ганізацыі комуністы-адзіночкі
складаюць 40 проц., у дзяржын-
скай арганізацыі — 25 проц., у
чарвеньскай — 14 проц. і т. д.
Зусім зразумела, што ў такіх пар-
тыйных арганізацыях стан работы
з комуністамі-адзіночкамі з'яўляец-
ца галоўным выміральнікам пера-
будовы партыйнай работы.

Трэба прама сказаць, што ў га-
ліне палепшэння работы з адзі-
ночкамі ў пераважнай большасці
раёнаў зроблена яшчэ вельмі ма-
ла. Аб гэтым сведчыць рад матэ-
рыялаў, апублікаваных нядаўна ў
«Звяздзе».

Асаблівае і трываласць работы
з комуністамі-адзіночкамі заклю-
чаецца ў тым, што яны раскідан-
ны па значнай асяродку ад раё-
нных партыйных арганізацый і
асярэдзі адзінцго.

Пераважная частка комуністаў-
адзіночак — гэта катэгорыяных
работнікаў у асярэдзі. За апошнія га-
ды гэтыя людзі пад кіраўніцтвам
партыйных арганізацый, загартаван-

ліся на практычнай рабоце па со-
цыялістычнай перабудове сельскай
гаспадаркі. Яны прайшлі суровую
школу барацьбы з кулацтвам, за-
перабудову вёскі, за арганізацый-
на-гаспадарчае ўмацаванне калга-
саў. Большасць іх працуюць у
якасці работнікаў сельсаведаў,
брыгадзіраў, старшын калгасаў,
загадчыкаў ферм і інш.

Занятасць практычнай работай,
вылучэнне арганізаваць свой час,
адсутнасць навывкаў работы над
газетаў, над кнігаў вядзе к таму,
што комуністы-адзіночкі слаба рас-
туць палітычна і культурна. Між-
тым яны выконваюць аказней-
шую работу. Ім прыходзіцца са-
мастойнна вырашаць складаныя
пытанні, якія ўзнікаюць у прак-
тычнай рабоце. Яны вядуць за са-
бой шматлікія масы калгаснікаў.

Зусім зразумела, таму комуніс-
ты-адзіночкі асабліва адчуваюць
патрэбу ў штодзённай дапамозе з
боку райкомаў і інструктараў, па-
трэбу ў чутым, таварыскім па-
дыходзе да сябе, у таварыскай да-
памозе.

У рабоце з комуністамі-адзіноч-
камі павінны быць у першую чар-
гу выкараны ўказаныя правыдны
чашай партыі тав. Сталіна, «наб-
чашы кіраўнікі праяўлялі са-
мыя класатлівыя адносіны да
малых работнікаў. «малых» і
«вялікіх», у якіх-бы галіне яны
ні працавалі, вылучалі-б іх
класатліва, дапамагалі-б ім, калі
яны адчуваюць патрэбу ў падтры-
манні, заахвочвалі-б іх, калі яны
памазваюць першым поспехі, вы-
соўвалі-б іх наперад і т. д.».

На жаль, у нас яшчэ мала пар-
тыйных арганізацый, дзе комуніс-
там-адзіночкам былі-б створены
такія пэўныя чутлыя, таварыскія
адносіны і райком працягвае-б
сапраўды большае клопаты
аб іх палітычным росте. А вось
фактаў інтэравання адзінчых фак-
таў бюракратычных бяздушных
адносін да іх можа прывесці мно-
га. Куды, напрыклад, вядуць такія
праца, калі ўваранскай райком
партый за год вярнуў іх іх іх іх
ацэнцы спрыяе ацэнцы толькі паслі
комуністаў. Яна, што калі кому-
ністы Пінскага, Мінскага і інш.
ацэнцы ад партыйных
жыцця, то не малаліна ў гэтым і
райком партый.

Райком партый абавязан ведаць
не толькі як працуе комуніст-адзі-
ночка ў калгасе, у брыгадзе ці ў
сельсавеце, ён абавязан ведаць як
комуніст жыць дома, што ён чы-
тае, ці працуе ён над павышэн-
нем свайго тэарэтычнага і куль-
турнага ўзроўню, і не толькі ве-
даць, а і аказваць яму сістэма-
тычную дапамогу.

У гэтай сувязі трэба яшчэ раз
сказаць пра велізарную ролю
інструктара райкома.

Інструктар — гэта самы першы
памочнік комуніста-адзіночки. Ён
дапамагае яму вырашаць не толь-
кі пытанні практычнай работы,
але і павінен дапамагчы разабра-
цца ў незразумелай кнізе, у газеце,
у бытавых пытаннях. Ён павінен
параіць, што чытаць і як чытаць.
І калі ва многіх раёнах усё яшчэ
прадаўжаецца практыка выкарыс-
тання інструктараў у якасці ўпаў-
наважаных, то гэта робіцца за-
кошт работы з комуністамі-адзі-
ночкамі і сведчыць аб ігнараванні
райкомам работы з гэтымі кому-
ністамі.

Усе формы і метады партыйнай
работы павінны быць накіраваны
на тое, каб сістэматычна павы-
шаць ідэйны і тэарэтычны ўзро-
вень комуністаў-адзіночак. Трэба
мець на ўвазе велізарны рост
актыўнасці і культурнага ўзроў-
ню калгаснікаў, сярод якіх прыхо-
дзіцца працаваць комуністу. Кому-
ніст павінен арганізаваль гэты
рост, а значыць павінен у першую
чаргу сам расці.

Трэба мець на ўвазе, што сель-
скаму комуністу больш чым каму-
небудзь прыходзіцца працаваць ва
ўмовах абвостранай класовай ба-
рацьбы, што на сельскага кому-
ніста часта капаецца ўдар
кулацкіх элементаў. Значыць, па-
літычная пільнасць комуніста па-
вінна быць асабліва заострана.
Комуніст-адзіночка ў першую чар-
гу павінен ацэньваць уменнем вы-
рываць махінацыі класовага вора-
га. І гэта дасягаецца толькі ў ре-
зультат сістэматычнага павы-
шэння свайго ідэалагічнага ўзроў-
ню, толькі сістэматычным вывуч-
неннем гісторыі барацьбы нашай
партый. У гэтай рабоце ён павінен
мець сістэматычную дапамогу пар-
тыйнай арганізацыі.

Старшыня СНК БССР
ГАЛАДЗЕД.
Сакратар ЦК КП(б)
ГІКАЛО.

застаўляй. Усё гэта толькі ма-
ленькая частка таго, што можна
было расказаць таварышу Сталі-
ну.

ЕЛЕНА САБАЛЕНКА,
член ЦВК БССР, дэлегат пер-
шага ўсесаюзнага з'езда на-
гаснікаў-ударнікаў, старшыня
калгаса «Чырвоная Сосні-
ца», Палацкага раёна.

Падрыхтоўка да правядзення ўсёнароднага свята БССР на заводзе
імя Кірава. НА ЗДЫМКУ: чытанне «Звязды» з матэрыяламі аб пад-
рыхтоўцы да свята ў ліцейным цэху завода.
Фото КАПЛІНСКАГА.

Аб падрыхтоўцы да святкавання дня ўручэння ордэна Леніна БССР і святкавання 15-годдзя вызвалення БССР ад белапалікаў

Пастава Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта
і Савета Народных Камісараў Беларускай ССР

За выдатныя поспехі на праця-
гу раду год у галіне сельскай га-
спадары, роўна як і ў галіне пра-
мысловасці, Савецкая Беларусь, а
таксама першы сакратар ЦК
ВКП(б) тав. Гікало і старшыня
Савета Народных Камісараў БССР
тав. Галадзец пастановай ўрада
Савецкага Саюза ўзнагароджаны
ордэнам Леніна.

Гэта значыць, што работні-
ка-калгаснікі і ўсе працоўныя Савец-
кай Беларусі, як неаддзяльнай част-
кі Савецкага Саюза, пад кіраўніц-
твам ЦК ВКП(б) і ўрада СССР ва
ўпартай і беззаветнай барацьбе за
справу сацыялізма заваявалі па-
чэснае месца сярод перадавых ор-
дэнаносных рэспублік і абласцей
Савецкага Саюза.

Узнагароджанне Савецкай Бела-
русі і не кіраўнікоў ордэнам Лені-
на з'яўляецца тэрактывам ланіс-
ка-сталінскай нацыянальнай па-
літыкі, з'яўляецца гонарам і ра-
дасцю ўсёй ВКП(б) і ўсёх працоў-
ных БССР.

Асабліва глыбокае палітычнае
значэнне набывае ўзнагароджанне
Савецкай Беларусі ордэнам Леніна
ў сувязі з тым, што яно супадае з
слаўнай знамянальнай 15-ай гада-
вінай вызвалення БССР ад бела-
польскай акупацыі і тым самым
з'яўляецца яркім памагульнем
гераічнай барацьбы рабочых, ка-
лгаснікаў і ўсёх працоўных БССР
за сваё сацыяльнае і нацыяналь-
нае вызваленне і за ператварэнне
БССР у квітнюючую сацыялістыч-
ную рэспубліку, у непрыступную
прэпацыю сацыялізма.

Выходзячы з гэтага, Цэнтраль-
ны Выканаўчы Камітэт і Савет
Народных Камісараў БССР паста-
наўляюць:

1. Азнаменаваць дзень ўручэн-
ня ўрадам Савецкага Саюза орда-
на Леніна Савецкай Беларусі ўсе-
народным сватам працоўных, пры-
урочыўшы гэта святкаванне да
15-ай гадавіны вызвалення БССР і
горада Менска ад белапольскай
акупацыі—11 ліпеня 1935 года.

2. Для кіраўніцтва падрыхтоў-
чай работай да святкавання і пра-
вядзення святкавання стварыць
цэнтральную ўрадавую камісію ў
наступным складзе: тт. Чарвякоў
(старшыня каміі), Саж'ян, Чар-
нушэвіч, Конік, Бенек, Балцін,
Ластоўскі, Жуковіч, Валодзька, Ка-
вальчук, Аўгустайціс, Кудолька,
Старын, Юн, Леплеўскі, Карту-
коў, Клячкоў, Пасэ, Ляўкоў, Гур-
ліч, Баскін, Гурвіч, Зайцава (работ-
ніца віцебскай фабрыкі «Сцяг ін-
дустрыялізацыі»), Доўнар (работы
завода імя Варашылага), Кульба
(калгасніца Менскага раёна), Ка-
зубовіч (калгасніца Грэскага раё-
на), Рачок С. (калгасніца Капыль-
скага раёна).

Прапанаваць усім гарадскім се-
ветам, райвыканкомам і сельсаве-
там стварыць камісіі па падрых-
тоўцы да святкавання і неадкладна
прыступіць да падрыхтоўчых
работ.

Старшыня Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта БССР

А. ЧАРВЯКОУ.

Старшыня Савета Народных Ка-
місараў БССР

М. ГАЛАДЗЕД

Ч.в.а. Сакратара Цэнтральнага
Выканаўчага Камітэта БССР
Е. ЖУКОВІЧ.

26 маі 1935 г.
г. Мінск.

ПАСТАВА КАМІСІІ ПАРТЫЙНАГА КАНТРОЛЯ І ССВЕЦКАГА КАНТРОЛЯ

1. Устаноўдзіць, што процізакоп-
ны выпуск усякага роду пазык,
аблігацый і іншых відаў каштоў-
ных папер, а таксама выпуск бон
і іншых грашовых сургатаў,
практыкуемы ўсякага роду аблас-
нымі і мясцовымі ўстановамі, прад-
прыемствамі і грамадскімі аргані-
зацыямі, павінен разглядацца як
дзяржаўнае злачынства, а вінава-
тыя павінны прыцягвацца да
крімінальнай адказнасці як за
злачынствы, мяжуючыя падроб-
кай дзяржаўных каштоўных па-
пер і грашовых знакаў.

Прыцягнуць да крмінальнай
адказнасці за процізаконы выпуск
пазык і бон:

а) старшыню Дзяржынскага
горсовета, Горкаўскага краі, Ку-
клева, загадчыка дзяржвысім гор-
фінадазлам Шарава і быўшага
кіраўніка дзяржвысімі аддзялен-
нем Дзяржбанка Чарнова М. Н.;

б) старшыню Палтаўскага гор-
совета Яцэўскага, старшыню гор-
совета прафесіянальных саюзаў
Власава, загадчыка палтаўскім
горфінадазлам Прозарава і кіраў-
ніка палтаўскім раённым аддзя-
леннем Дзяржбанка Тімчына Ф. М.;

в) старшыню Грозненскага гор-
совета Кольбус М. І., загадчыка
грозненскім горфінадазлам Мана-
рава і кіраўніка чэчэнкай канто-
рай Дзяржбанка Грынберга М. С.;

г) старшыню Омскага горсовета
Бірукова Ф. Ф. і загадчыка омскім
горфінадазлам Бездэль;

д) дырэктараў соўгасаў: амур-

каб у наступным навучальным ро-
дзе даць яшчэ лепшыя ўзоры в
чэбна-выхаваўчай працы.

Настаўнікі: Таршыс, Шашкоў,
Гуліс, Шульман, Талерман, Ма-
каеў, Міхлін, Лейбовіч,
Стрэйкіс, Лазутка, Вадэйна,
Ліхачова, Самехвал, Герановіч,
Тоўсцін, Сукурэнна.

скага свінасоўгаса, Бішоўскага раё-
на, Заходне-Сібірскага краі, Са-
прыніна; свінасоўгаса імя Рыка-
ва, Азова-Чорнаморскага краі,
Бдовенна В. А.; шугэўскага ма-
лочна-мясцова соўгаса Мінусінска-
га трэста, Краснаярскага краі,
Багітава; соўгаса «Красный пар-
тизан», Зверэўскага раёна, Паў-
ночна-Донскай акругі, Белова
М. Т.

Прапанаваць т. Вышынскаму
ўсіх пералічаных у даным пункце
асоб неадкладна арыштаваць.

2. Аб'явіць суровую вымову з па-
пярэджаннем наркому соўгасаў
т. Калмановічу за тое, што ў соўга-
сах падпарадкаванай яму сістэмы
найбольш папярэдня злучэння,
антыдзяржаўная практыка выпус-
ку грашовых сургатаў у выгля-
дзе рознага роду бон, і за тое,
што ён не веў ніякай барацьбы з
гэтымі злачынствамі з'явамі.

3. Указаць наркому фінансаў
т. Грынько і старшыню праўлення
Дзяржбанка т. Мар'яніну, што яны
непапрадна адназначна перад дзяр-
жавай за ахову інтарэсаў грашо-
вага звароту, не выканалі сваіх
прамых дзяржаўных абавязкаў і
не вялі амаль ніякай барацьбы са
злачынным выпускам усякага ро-
ду мясцовых пазык і грашовых
сургатаў.

Старшыня Камісіі Партыйнага
Кантроля Н. ЕЖОУ.

Старшыня Камісіі Савецкага
Кантроля Н. АНЦІЛАУ.

Так пачаўся пералом

Партарганізацыя касцюмнага цэха фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» не прадстаўляла выключэння на ўсёй віцебскай арганізацыі, так і тут вытворчым пытанні сталі ў цэнтры ўвагі.

Гэта пагадзілася яшчэ і тым, што фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі» на працягу доўгага часу знаходзілася ў прыпытку, і ўся ўвага партыйнай, профсаюзнай і камсамольскай арганізацыі была накіравана на барацьбу за выкананне плана.

Але практыка паказала, што лёс плана вырашаюць не штурм і кампаніі, а жывыя людзі, кадры, сістэматычная работа з імі.

Гэта было печальна і нова, калі парторг цэха т. Клубіман сабраў групу камуністаў і даручыў ім пазнаёміцца з бытам асобных членаў і кандыдатаў партыі.

Пасля шматгадовага інструктажу, калі скончылася работа, вылучаны для правяркі таварышы пашлі разам з прымацаванымі да іх дамоў. На дарозе яны гутарылі аб вучобе, аб кватэрах, справах. Гутарка прадаўжалася на кватэры, з уласам жонкі камуніста і дзяцей.

Потым выткі правяркі былі абгавораны на сходзе партгрупы.

Сход прайшоў надзвычай ажыўлена. Тут выступалі тыя, хто абследаваў і каго абследавалі, выступалі таварышы па рабоце.

Гэта мерапрыемства было пераломным у рабоце партыйнай групы цэха.

На наступных сходах партгрупы заслухоўвала індывідуальныя справадачы камуністаў аб іх вучобе, справадачы рэдактароў брыгадных газет аб сваёй рабоце, інфармацыі палітбюроцкай аб тым, як яны рыхтуюцца да агульнафабрычнай канферэнцыі палітбюроцкай.

Неабходна адзначыць выключную ўвагу, якую аддаюць у партгрупе агітацыі і прапагандзе ў цэху, увагу і дапамогу палітбюроцкай.

Метад палітгутаў, які нарадзіўся ў партарганізацыі фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», моцна прывіўся, пераклінуўся на астатнія прадпрыемствы горада. Палітгутаўкі ўвайшлі ў сістэму работы.

Акрамя ініцыятыва, парторг і партыйны камітэт часта збіраюць палітбюроцкай і прымацаваных да іх беспартыйных рабочых і рам з імі абмяркоўваюць метады работы, абмяняюцца вопытам.

Адначасна ў цэху быў праведзены спецыяльны партсезон, прысвечаны рабоце палітбюроцкай.

Выступаючы ў спрэчках, беспартыйныя рабочыя і работніцы гаварылі аб прымацаванні да іх палітбюроцкай, давалі прапановы як арганізаваць работу. Многія адзначылі, што яны перараслі ўзровень сучасных гутарак, яны хочуць вывучаць статут і праграму ВКП(б), гісторыю партыі, больш дэталёва знаёміцца з міжнародным становішчам.

Работніца Марозава, да якой прымацавана камуністка Лісіцына, гаворыць:

— Раней я зусім не чытала і не цікавілася газетамі. Лісіцына арганізавала з намі чытку мастацкіх твораў, мы прывучаемся да друкаванага слова і адчуваем, як расце.

У мінулым вельмі асцябальная работніца Барысевіч запыта:

— Раней я думала разумела, што адбываецца ў краіне, і таму трэня працавала на вытворчасці. Тав. Тіндзіна працавала са мной тры месяцы. Яна была са мной і ў другіх работніц на кватэры. Цяпер я думаю ўступіць у групу спачувальчых.

Растуць і палітбюроцкі. Тав. Левітанус рэдка выступала на сходах, яе асвоўвай нагульваў было збіранне членскіх узносаў у МОПР.

Работа палітбюроцкай прымусіла яе рэгулярна чытаць газеты, навідаць партыйныя габітэты, і зараз яна непараўнальна лепш разбіраецца ў міжнародных пытаннях, значна вырасла як прапагандыст і арганізатар.

Тав. Клубіман разумеў, што асобныя ў яго рабоце з'яўляюцца прэмія, выхаванне гэтых людзей. Ён кожны раз з гутаркамі з асобнымі палітбюроцкімі, дае ім заданні, правірае, як яны самі ўсвойлі той матэрыял, аб якім збіраюцца праводзіць гутарку.

Так растуць людзі. Растуць партыйныя агітатары і прапагандысты, рыхтуюцца поўнацэннае падаўленне партыі.

Паварот твараў да асобнага чалавека пачаўся. Ён пачаўся прэра і ў Віцебску. Але ён яшчэ не завершаны. Партыйнаму камітэту фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» прыдзецца зрабіць яшчэ многае, каб дапамагчы кожнай партыйнай групе, і ў першую чаргу групе касцюмнага цэха, хутчэй завяршыць гэты паварот, які пачаўся.

Л. ГЛЕЗЕР.

ПАЛІТМАСАВАЯ РАБОТА НА ЗАДВОРКАХ

МАЗЫР. (Ад карэспандэнта «Звязды»). Чарговыя куставыя партыйныя сходы камуністаў-адпачка раёна былі прысвечаны абгаворванню вынікаў красавіцкага шэсця ЦК КП(б)Б.

нага спабарніцтва. У калгасах «Чырвоны мялік» і «Перамога», Ялісавіцкага сельсавета, абмежаваліся тым, што аб сацыялістычным спабарніцтве гаварылі на сходзе калгаснікаў. Больш за гэта.

У СОВЕЦЕ НАРОДНЫХ КАМІСАРАУ БССР

25 мая 1935 года адбылося пад старшынствам тав. Галадзеда чарговае пасяджэнне СНК БССР.

АБ РАБОЦЕ ДРЭВАПРАЦОУЧАГА ЗАВОДА ІМЯ МОЛАТАВА.

СНК БССР заслухаў даклад дырэктара дрэвапрацоўчага завода імя Молатава т. Карасіка і судаклад камісіі СНК—тав. Жуковіча аб рабоце завода.

Пры адпаведным выкананні плана 1934 года (на валалі прадукцыі план выканан на 101,6 проц. і на прадукцыйнасці працы на 117,4 проц.) і плана першага квартала 1935 года (на валалі прадукцыі план выканан на 107,4 проц. і на прадукцыйнасці працы — на 103,2 проц.) у рабоце завода ёсць яшчэ значныя недахопы. Асартымент вырабляемай зямлі не задавальняе ўзрослых запатрабаванню працоўнага спажыва, а дыфекты завода слаба цікавіцца высвятленнем запатрабаванняў спажыва і не імкнецца перабудаваць у адпаведнасці з імі работу завода.

У спрэчках выступалі тт. Любавін, Троцюхін, Галадзеда. Яны адзначылі, што завод яшчэ не стаў узорным заводам па выбару зямлі, якім ён можа і павінен стаць. Якось, аддзелка, удобствы, прыгожасць зямлі: завода не стаць на належны вышыні. Завод не наладзіў яшчэ выбару пісьмовых сталёў для кватэр, дэкаваў зямлі, кніжны шафаў, не забяспечыў выбару такога асартыменту зямлі, з якога можна было б склаці гарнітур для абсталявання кватэр.

СНК БССР зацвердзіў праект паставы камісіі, унёсшы рад дадаткаў.

АБ ПЯЦІГАДОВАЙ РАБОЦЕ НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧАГА ІНСТЫТУТА ПРАМІСЛОВАСЦІ.

Аб выніках пяцігадовай работы Навукова-даследчага інстытута прамісловасці дакладваў СНК дырэктар інстытута т. Слонім.

Інстытут прамісловасці за 5 год свайго існавання выхавалі кадры талентаў людзей, якія здолелі вырашэнне складаных навукова-тэхнічных праблем.

Інстытут працаваў над будучым работ, якіх ўжо ўкараняюцца ў народную гаспадарку. Напрыклад, інстытут скончыў будаўніцтва кавальнага завода на торфе, асвоен выбар сажавых гарэлак з прафілітаў, вынайдзён спосаб гідроліза торфяных асвоў, атрыманы паперы з кастрыцы, вырашана пытанне аб скарыстанні кроўды для атрымання ваты і аб атрымання з торфу дубінеў для скураной прамісловасці і інш.

Работа інстытута становіцца далёка вядомай і за межамі БССР. Каля 30 проц. навуковых работ інстытута друкаваліся ў цэнтральных журналах СССР, некаторыя работы друкуецца і за граніцай.

У 30-ГАДОВЫМ ЮБІЛЕІ ЛІТАРАТУРНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НАРОДНАГА ПЭТА РЭСПУБЛІКІ ЯНКІ КУПЦЫ

Пастанова Савета Народных Камісараў БССР

Адначасна пладзворную дзейнасць народнага пэта рэспублікі Янкі Купцы на фронце савецкай літаратуры, асабліва каштоўнасць яго асобных твораў, у прытнасці паэмы «Над ракою Арэсай». Совет Народных Камісараў БССР пастанаўляе:

У адзначэнне 30-гадовага юбілея літаратурнай дзейнасці ўзнагародзіць народнага пэта рэспублікі т. Янку Купца асабным аўтамабілем.

Старшыня Савета Народных Камісараў БССР

М. ГАЛАДЗЕДА.

Кіраўнік Спраў Савета Народных Камісараў БССР

І. ЛУК'ЯНЧЫК.

СНК БССР пастанаўіў адзначыць пяцігадовую станочную работу інстытута. Камісія ў складзе тт. Галадзеда, Валіцка, Кудэльска і Слоніма даручана канчаткова адрадаваць і зацвердзіць ад імя СНК праект паставы і наменіць рад работнікаў інстытута для пераправання за добрую работу ў інстытуце.

АБ РАБОЦЕ ПРАВАВОГА ІНСТЫТУТА.

Аб рабоце Прававога інстытута дакладваў дырэктар прававога інстытута т. Юрашэвіч і старшыня камісіі СНК па абследванню інстытута тав. Фрыдман.

Дакладчыкі адзначылі, што ў навуцкім і мінулым гады ў Прававым інстытуце палепшыліся вучэбна-вытворчыя працэсы, узрасла праслойка рабочых і калгаснікаў, павялічыўся працэнт членаў і кандыдатаў партыі, а ў 1934-35 г. палепшыліся матэрыяльна-бытавыя ўмовы студэнцтва.

Асноўным недахопам у рабоце інстытута было тое, што рыхтуемымі кадры былі не заўсёды дастаткова падрыхтаваны і таму пэўная колькасць канчатковых інстытута не магла быць скарыстана на практычнай рабоце ў органах юстыцыі. Адзначалася таксама, што ў вышэйшай слабой увагі з боку Народнага камітэта юстыцыі да скарыстання скончаных Прававым інстытут для работы па спецыяльнасці, многія з скончаных інстытут перакваліфікаваліся ў эканамістаў, урачоў і інш., працуюць не па спецыяльнасці пры недахале кадраў юрыстыў у органах юстыцыі БССР.

Для палепшэння работы інстытута СНК БССР прыняў пэлы рад прапаноў камісіі СНК і народнага камісара юстыцыі.

АБ ЗАГАТОВКАХ, ВЫВАЗЦЫ І СПЛАСЕ ЛЕСУ.

СНК БССР адначасна неадвальна ўважанае выкананне плана другога квартала па загатоўцы, вывазцы і спласе лесу.

Для забеспячэння выканання плана другога квартала СНК БССР пастанаўіў абвясціць з 23 мая гэтага год: месячнік завяршэння выканання плана загатоўкі, вывазкі і спласу лесу.

Кіраўніцтва па правядзенню месячніка ўкладзена на наменіка старшыні СНК тав. Сааўяна.

СНК БССР разглядаў яшчэ наступныя пытанні: аб рабоце палёнай прамісловасці, аб плане абрабаванні сартавых пасеваў зернавых культур і бульбы, аб выкананні Беларускай дзяржаўнай універсітэтам вучэбнага плана 1934-35 года, аб мерапрыемствах па барацьбе з трахмай, аб адкрыцці сеткі ўзорных магазінаў па гандлю мясам, рыбай, каласервамі, каўбасамі і табачным магазінаў у Менску, Гомелі, Віцебску, Магілёве, Оршы і інш.

Пабудуем новыя гіганты-самалёты

СЛОВА РАБОЧИХ-ПЛАНЕРЫСТАУ

Мы, рабочыя-планерысты менскага завода імя Кірава, гарача падтрымліваем рашэнне партыі і ўрада аб пабудове новых магутных паветраных гігантаў. Мы адлічылі аднацэнны заробтак у фонд пабудовы гэтых самалётаў.

Зараз мы вучымся планерную справу. Мы абавязваемся падрыхтаваць з сябе вопытных планерыстаў, прадаўжаць вучобу, каб аўладаць рулём паветранага карабля.

Мы абавязваемся закончыць вучэбны план з міжнароднаму юнацкаму дню і за час вучобы не мець ні адной паломкі і аварыі, быць лепшымі ўдарнікамі на вытворчасці, яшчэ больш ўмацаваць дысцыпліну і вясці рашучую барацьбу з ўхараствам у паветры.

Выклікаем пасладаваць нашаму прыкладу ўсіх планерыстаў ордэнаўскай рэспублікі.

ШПОРЫН, КІТАЙЧЫК, КРЗ30, ГАЛЬПЕРЫН.

УСЯ КРАІНА БУДУЕ ГІГАНТЫ-САМАЛЁТЫ

Кожны дзень «Звязда» атрымлівае дзесяткі лістоў ад працоўных БССР аб зборы сродкаў на пабудову гігантаў-самалётаў. Працоўныя з вялікім энтузіязмам адрадаюць рашэнне партыі і ўрада аб стварэнні такіх-жа самалётаў, як арганізаваны «Максім Горкі».

У Рудзёнскім раёне адлічылі аднацэнны заробтак на пабудову самалётаў рабочыя і служачыя ўсіх прадпрыемстваў і ўстаноў, членаў арцелей «Інтэрэспіналь», «Чырвоная зорка», дасведчаны арцелі валанцёрскай. Студэнты сельскагаспадарчага тэхнікума ўнеслі 550 рублёў, настаўнікі рудзёнскага сельсавета—400 руб. Калгаснікі калгаса «Вялебнік» сабралі 273 рублі, калгаса «Энергія»—112 руб., «Савецкай Беларусь»—73 руб.

Настаўніцкі калектыў мястэчка Шаліска, Круцінскага раёна, сабраў 75 рублёў, рабочы калектыў Рагачоўскай МТС і МТМ—700 руб. Калектыў саўгаса Рагіна, Буда-Кашэўскага раёна, адлічыў аднацэнны заробтак, калектыў Талачынскай МТС сабраў 455 руб., калгасніцкія работнікі Турава—428 руб., рабочы калектыў Тураўскай МТС—1.132 руб., калгаснікі калгаса «Араты», Жлобінскага раёна—146 руб., служачыя Азаранскага сельсавета, Тураўскага раёна—100 руб. Калгаснікі гэтага-ж сельсавета адлічаюць па аднаму працэнт. Работнікі староўскага райвыканкома, рабочыя і служачыя Клімавіцкага шпіталь-гарадзкіх завода адлічылі аднацэнны заробтак, служачыя менскіх трохмесячных інструктароў-визораў пры Белкаапсаае—аднацэнную стыпендыю.

Вова ўнёс 5 рублёў

ДЗЯРЖЫНСК, 28 мая. У рэдакцыю раённай газеты «Ударнік Дзяржыншчыны» прышоў пасцігавы Вова Каліцельсон. Ён дастаў 5 руб. і заявіў:

— Во, грошы на самалёты. Мне папа гаварыў пра гібель самалёта «Максім Горкі». Адзін з самалётаў хацеў паказаць фокус і разбіў «Максіма Горкага». На самалёце былі ўдарнікі. Мне іх вельмі шкада, а самалёты мы яшчэ пабудуем.

— А скажы, Вова, ты адзін даеш грошы?

— Не, я хачу, каб усе дзеці прынеслі: і Гомель, і Лёна, і ўсе ўдзельнікі Леніна.

Вова прасіў, каб яго грошы былі перададзены на пабудову самалёта «Сергей Кіраў».

— Я ведаю пра Кірава, — заявіў Вова Каліцельсон: — ён быў вялікім болейшнік, яго забіў фашысцкі сабак Нкматаў...

— О —

У ФОНД ПАБУДОВЫ

Прылічваючыся мне галарар за артыкул, надрукаваны ў «Звяздзе», перадаю ў фонд будаўніцтва гігантаў-самалётаў.

В. САВОСТАЎ.

Паступіла на разліковы рахунак Дзяржбанка

На ўчарапні дзень на рахунак пабудовы самалётаў-гігантаў у Беларускай кантору Дзяржбанка паступіла 78.940 руб. 50 кап.

Учора паступіла ад працоўных г. Чашнік 12.802 руб. Па Менску паступіла: ад Белпромлеснабмта — 124 руб., першага куста Торсіна — 326 руб., менскага прамсааа — 196 руб., гадзёвай базы Велкаапсааа — 315, каранцыйна-інспекцыйна-аховы адаржы — 178 руб., саўпартшколы — 525 руб., партыйна-вучэбнага гарадка ЦК КП(б)Б — 606 руб., сталовай партамата ўнутранага гандлю — 79 руб., сталовай ЦК КП(б)Б — 180 руб., кіраўніцтва Дзяржаўнай інспекцыі — 205 руб., рэстарана № 6 — 206 руб., кіно «Спартак» — 76 руб., куст № 2 Торсіна — 193 руб., Белгоспшчыны — 290 руб., Малпромдэста — 96 руб., БелОПТЭ — 52 руб., ідэатэхнікума — 186 руб., райваенкамата — 1.850 руб., таварыства «Прыхільнік дзяцей» — 147 руб., сталовай гаркома КП(б)Б — 43 руб., Белжмо № 410 руб., ба-ам «Медінструмента» — 85 руб., Севкапперзбыта — 75 руб., супрадоўнікаў кіраўніцтва НКУС — 2.894 руб., арганізацыі міліцыі — 923 руб., політэхнічнага інстытута — 1.053 руб., драфтома педінстытута — 1.513 руб., крмінальнага вышукі — 240 руб., аддзела палітэміграцыі ЦК МОПР БССР—60 руб., мясцома Дзяржбанка — 1.275 руб. і інш.

Усяго за ўчарапні дзень паступіла 28.354 рублі 8 кап.

25 мая на аэрадроме віцебскага аэракула прыгнула з парашутам з самалёта «У-2» з вышыні 800 метраў тав. Маруся РАБАВА — работніца фабрыкі «КІМ», вучылі віцебскага аэракула. Прыжок Рабавай — першы прыжок жанчыны з парашутам у БССР. НА ЗДЫМКУ: тав. Рабава (злева) перад прыжком. Справа: інструктар аэракула тав. Енуфееў. Фото С. ГРЫНА.

Комуністы-старшыні калгасаў і сельсаветаў у сваіх выступленнях па дакладу гаворылі не толькі аб тэмпах і якасці сябу, але і аб арганізацыі сярод калгаснікаў сацыялістычнага спаборніцтва, правадзенні палітэду, палітутарах, чытак газет.

Што паказалі партыйныя сходы? Перш за ўсё гэта тое, што палітмасавая работа сярод калгаснікаў была на задворках. Аб гэтым чыстасардэчна прызнаваліся самі комуністы. На партыйным сходзе Балінавіцкага куста ў спрэчках выступіла 12 комуністаў-старшын калгасаў і брыгадзіраў. І ні адзін з іх не змог падзяліцца вопытам арганізацыі сацыялісты-

тага пытання комуністы-старшыні калгасаў тт. Лебедзеў і Тарасевіч не варочаліся.

Ці вінаваты ў гэтым толькі комуністы-адзіночкі? Зразумела, не. Большасць з іх правальваюць палітмасавую работу таму, што не могуць яе як след арганізаваць. Інструктары райкома партыі мала ім у гэтым дапамагаюць.

Райком партыі за апошні месяц работы з комуністамі-адзіночкі камі кчаў аддаваць значна больш увагі, асабліва па падняццю іх ідэйнага ўзроўню. Аднак, вельмі забываць і пра палітмасавую работу, якую комуністы-адзіночкі павінны праводзіць сярод калгаснікаў.

Р. ФРАЛОУ.

28 мая 1933 г.
г. Менск.

ПРЫЗІТАННЕ ЯНКУ КУПАЛЕ АД ПРАУЛЕННЯ СОЮЗА СОВЕТСКИХ ПИСЬМЕННИКАУ ССРС

У дзень трыццацігоддзя вашай літаратурнай дзейнасці праўленне саюза савецкіх пісьменнікаў горада вітае Вас, народнага паэта Савецкай Беларусі. Жадаем доўгіх год плённай творчай работы на

карысць сацыялістычнай культуры Савецкай Беларусі.

ПРАУЛЕННЕ САЮЗА СОВЕТСКИХ ПИСЬМЕННИКАУ ССРС.

* * *

На імя народнага паэта Янкі Купалы паступілі ў сувязі з трыццацігоддзем яго літаратурнай дзейнасці прывітанні ад бабруйскага райкома КП(б)Б, рэдакцыі «Трыбуна Радзешча» і «Культура мас», калекты-

вау першага і трэцяга беларускіх дзяржаўных тэатраў, польскага тэатра БССР, працаўнікоў ленинградскай фабрыкі Белдзяржкіно, пісьменніка Лайцэнса і інш.

На іспытах у настаўніцы Успенскай

У настаўніцкай 4-й менскай сярэдняй рускай школы ціха. Да перапынку аставалася мінут 15.

Наталья Канстанцінаўна Успенская ўдумліва вешта піша.

— Сёння ў мяне бенефіс.

жартуе яна.—Сёння апошнія вучыныя іспыты ў 5 класе «в».

Пяты клас «в» менш развіты клас з усіх трох пятах класаў. І Наталья Канстанцінаўна раскрывае пісьмовыя работы трох паралельных класаў.

Адна за другой мільгаюць перад вачыма выдатныя і добрыя работы вучняў пятах класаў «б» і «а». 30 вучняў з 41 напісалі пісьмовыя на «добра» і «вельмі добра» пятага «б» і 25 з 40 у пятам «а».

Перад намі работа вучня Раготнер. Яшчэ ў пачатку бягучага навучальнага года Раготнер зусім не ведаў беларускай мовы. Ён прыехаў з Польшчы. Яго першыя пісьмовыя работы вельмі было нават выправіць. Зараз у пісьмовай рабоце Раготнер чырвоны алошак зрабіў толькі адну рыску.

Слова «дзяцка» было напісана: «дзяцка».

Званок паклікаў на іспыты.

— Я чула, што Гольцман хоча першай адказаць,— ветлівай усмешкай пачынае іспыты т. Успенская.

— І таксама качу... я качу першым адказаць...—пасыпаліся радасныя просьбы.

Гольцман задаволена. Усё-ж першай атрымала картку з пытаннямі яна. Закрыўшы карткай твар, яна пшэтам паўтарае адказы на пытанні. Некалькі мінут... і рэпетыцыя скончана. Перад усім класам зараз ужо голасна Гольцман дэманструе свае веды па беларускай мове:

— «Я» пішацца ў першым складзе перад націскам, літару «е» мы пішам у другім складзе перад націскам і пасля націску. Слова «Ільч» пішацца праз мяккі знак.

Гольцман разбірае сказ: «Сако ча жніярка».

— Гэта няразвіты сказ, бо няма поясняльных слоў. «Жніярка» з'яўляецца ў сказе дзейнікам, «сакоца» — выказнікам.

Дзяўчына заканчвае іспыты

расказам апавядання Лынькова «Андрэй Лытун».

Лі стала вучань Краўзе.

— Галоўнае слова ў сказе, якое выражае галоўную думку і адказвае на пытанне хто-што, завецца дзейнікам,—бойка адказвае Краўзе. Затым ён разбірае сказ, дэкламуе верш Александровіча «Ленінская песня», разбірае яго сугнасьць.

Іспыты праходзяць дзве сястры — Ніна і Галя Вакульскія. Яны вывучаюць беларускую мову першым год, бо раней жылі ў Уфе (таму і вучацца ў рускай школе).

Поўныя, ясныя адказы на пытанні паказваюць велізарную работу саміх дзяцей і работу педагога з імі. Сёння не пазнаць, што гэта дзеці толькі вядуць не ведалі зусім беларускай мовы. Галя дэкламуе Александровіча «Партыя кліча», расказвае пра мяккі і цвёрдыя асновы, аб зацвярдзелых чытарах і канчатках.

Галя ведае беларускую граматыку на «выдатна», Ніна «добра».

З 11 вучняў, прайшоўшых іспыты, вельмі добра адказалі пяць, добра—3 і здавальняюча—3.

Тав. Успенская ў школе працуе 12 гадоў. Яна ведае сваю справу і аддае ўсю сваю энергію, каб даць максімум таго, што можна. Былі і іспыты—гэтаму сведка. Дзеці засвоілі курс беларускай мовы.

Наталья Канстанцінаўна любіць сваю педагагічную работу і гэту любоў перадае вучням.

— Кожны дзень нашай вучобы — гэта наша свята.

— Кожны добры адказ вучня — нашы дасягненні. Так выходзіць т. Успенская нашу дзетвару.

На любоў дзеці адказваюць дзіцячай любоўю да свайго настаўніка.

— Я на іспытах такая спакойная, сама ў эпізоды. Але гэта таму, што Наталья Канстанцінаўна заўсёды ўхмыляецца, яе ніколі не ўбачыш злой,—з захапленнем расказвае вучаніца Гольцман, якая сёння на іспытах адказала вельмі добра.

Гэта верна. Наталья Канстанцінаўна выпрацавала ў сябе правільны педагагічны падыход да дзяцей, да кожнага пасабкі. Яна спакойна ўхмыляецца і прыгмушае ўхмыляцца другіх. Х. ЛІУШЫЦ.

ПІСЬМЫ МАЛАДЫХ СПЕЦЫЯЛІСТАУ

Лясная прамысловасць БССР атрымала за апошнія гады даволі значную колькасць інжынераў і тэхнікаў. Да гэтых маладых спецыялістаў, толькі што вышаўшых з інстытутаў і тэхнікумаў, не маючых яшчэ пэўнага практычнага вопыту ў рабоце, патрэбна асабліва ўвага, чуласць, клопаталівыя адносіны з боку кіраўнікоў рэспубліканскіх і мясцовых лясных арганізацый.

На жаль, рад пісем сігналізуе, што такіх клопатаў, такой чуласці яшчэ няма.

Вось што піша комсамолец т. Граськоў—лесавод Ленінскага ўчастка, Жыткавіцкага леспрамгаса.

«Умовы, у якіх прыходзіцца працаваць, вельмі цяжкія. Кантора ўчастка знаходзіцца ў адным маленькім памяшканні, разам з лесануністам. Падлога нягодная, вошны разбій. Усё абсталяванне складаецца з двух сталаў і двух табурэтак. А працаваць трэба-ж працу, лесаводу і трём рахунка-бодам. Справы прыходзіцца хаваць у шухлядах двух сталаў і ў пладовай разам з піламі і сякерамі.

На ўчастку няма нават такой неабходнай рэчы, як гатавальня.

Вельмі добрае распараджэнне я атрымаў ад дырэкцыі — закупіць 4 коней для абезьчыкаў, але ўмовы для куплі проста немагчымыя: ра-ней трэба прадставіць у леспрамгас акт аб куплі, а потым ужо дырэктар выдасць грошы на гэту мату. А яшчэ можна прадставіць акт аб куплі, калі няма грошай на гэту куплю?».

Тав. Мацвеева, які скончыў Ораніенбаўскі лесатэхнікум, Лесбел накіраваў у Касцюковіцкі леспрамгас... малодшым дзесяцікам. Леспрамгас (дырэктар тав. Леў) на працягу года некалькі раз пераклікаў т. Мацвеева з аднаго ўчастка на другі. Калі-ж т. Мацвееў пра-сіў назначыць яго на пасаду больш аднавадуючага яго кваліфі-

кацы, бо малодшым дзесяцікам можа быць любы граматны лесавод, то атрымаў такі адказ: «У нас і без прыбе многа начальнікаў».

Лесавод Абчужскага ўчастка, Крупскага леспрамгаса, комуніст т. Мільто, скончыўшы Полацкі лесатэхнікум, піша аб адносінах да яго з боку леспрамгаса наступнае:

«Дырэкцыя са мною, як маладым спецыялістам, зусім не лічыцца. У той час як рабочыя ўсіх участкаў зарплату атрымлівалі своєчасова, рабочым майго ўчастка не выплочвалі па тры месяцы».

Бюракраты і чыноўнікі з нека-тых леспрамгасаў і трэста Лесбела часамі проста здзекуюцца над маладымі спецыялістамі, пера-клідаюць іх, як мячы, з аднаго месца на другое.

Вясной 1933 г. малады лесавод Дзямідаў па сваёй павольнасці дапусціў памылкі ў рабоце. За гэта ён быў звольнен.

Сектар кадраў Лесбела накіраваў т. Дзямідава лесаводам у Асіпавічкі леспрамгас. Там яго не прынялі нібыта таму, што няма «вольных вакансій». Тады Лесбел накіраваў Дзямідава ў Ельскі леспрамгас, але і там адмовіліся яго пры-няць па тых-жа матывах. Стаміўшыся цяганінай, тав. Дзямідаў астаўся ў Рэчыцкім леспрамгасе тэхнарміроўшчыкам, працуючы, такім чынам, не па кваліфікацыі.

Тав. Раманін, які скончыў Кара-чышска-Крылоўскі лесатэхнікум у 1934 г., працуе тэхнікам Рудабельскага лесанунікта, Глускага леспрамгаса. Ён піша, што началь-нік лесанунікта Васілеўскі ўвесь час здзекуюцца над ім, абзывае яго лодыбрам і шчокеўкам. Дайшло да таго, што Васілеўскі забараніў Раманіну карыстацца леспрамгас-аўскімі конямі для паездкі па службовых справах. Аднаго ра-зу Васілеўскі і работнік леспрамгаса Хейман прыехалі на рум і ўсялякімі мерамі імкнуліся

скампраметаваць Раманіна перад возчыкам. Раёбюро ГС (старшыня Зданоўскі), куды зварачаўся т. Раманін, нават не дало адказу на яго скаргі.

У яшчэ больш цяжкіх ўмовах па-пала жанчына-спецыялістка тав. Трафімава — лесавод Залатунскага лесаўчастка, Рэчыцкага леспрамгаса.

«Я працую ў Рэчыцкім леспрамгасе са студзеня 1933 года, — піша яна.—Прыняла ўдзел, на якім нічога не было: ні канторы, ні канцелярскіх прылад, ні кніж. Можна сабе ўявіць высковую га-ту, дзе змяшчаецца і кантора, і спальня, і ўсё, што хочаце. Мне дазволілі купіць кніж. Я купіла яго разам з сям'ямі, але з імі не вечная, а купіць цяпер не дазва-ляюць, бо, як гаворыць намеснік дырэктара, «сродкі на гэта не прадуражаны». На тым сядзець і працаваць у такі гарачы час — проста не ведаю. Дапамогі мне ў рабоце ніхто не аказвае, а я-ж працую толькі першы год лесаво-дам і мне хочацца асвоіць гэту работу, хочацца навучыцца праца-ваць не горш, як вопытныя спе-цыялісты».

Хіба не абвінавачальнік тутцаў па адрасу ўпаўнаважанага Нар-комлеса (Трціюхін), кіраўніцтва трэста Лесбел (Шапіра) і проф-арганізацыі (Мархашоў), прыве-дзеныя вышэй пісьмы? Хіба не абвінавачаннем з'яўляецца той факт, што больш паловы маладых спецыялістаў, скончыўшых за апошнія гады вышэйшым і сярэд-нім лесатэхнічнымі ўстановамі, не працуюць у органах лясной пра-мысловасці, не глядзячы на вост-рую патрэбу ў лясных спецыялі-стах?

У органах лясной прамысловас-ці няма яшчэ клопаталівых, бе-ражлівых і любоўных адносін да нашых кадраў.

А. НОВІКАУ.

ВЫКАРЫСТОУВАЮЦЬ СЛУЖБОВАЕ СТАНОВІШЧА

(ПІСЬМО У РЕДАКЦЫЮ).

У калгасе «Трэці год пятагодкі». Паселіцкага сельсовета (Хойніцкага раёна) ёсць жарабец-вытворнік. Але ён выкарыстоўваецца выключна для раз'езда работнікаў сельсовета і нават іх сям'і.

1 мая жонка старшыні сельсовета Назам ездзіла на гэтым вытворніку да сваіх сваякоў за 15 кілометраў.

Пазаўтра нямеснік старшыні сельсовета Рухлевіч ездзіў на ім ва прадуктамі для лесаўчасткі за 10 кілометраў. Пасля ён за 18 кілометраў аб'язджаў ісці каць старшыню калгасаў на парад.

І так ажыць кожны дзень. Між тым, добра вядомы закон, які забараняе выцаць калгасных коней работнікам устаноў, тым больш бясплатна. А к таму, раз'езды на жарабцы прывялі к зрыву злучнай кампаніі ў калгасе. З 38 конематак пакрыта ўсяго 10. Н. А.

—О—

На слядах выступленняў
„Звязды“

„ХУЛІГАНЫ ЦЯЖКА РАПІЛІ АКТИВІСТА ПІОНЕРВАЖАТАГА“

17 мая гэтага года было з'явілася пісьмо т. Сталарова аб тым, што хуліганы цяжка рапілі актывіста півоньважатага стрэпінскай вышовай сярэдняй школы (Ільонскі раён)—Сцягва Байдзіла.

Раённым пракурор паведамае, што па справе навіснення рапелішў т. Байдзіла прыцягваюцца да крымінальнай адказнасці Латышоў Іван, Кавалеў Іван Рагаўцоў Нікіфар.

Справа ў бліжэйшыя дні будзе разглядацца ў пасапальным палітэ.

„САМАНАБЖЭНЦЫ З ГУМ“

Па замечцы, змешчанай у „Звяздзе“, 15 мая над гэтым загадоўкам, Народны камісарыят унутранага гандлю прыняў спецыяльную пастанову. У пастанове адзначаецца, што ў ГУМ'е атэччэла барацьба з саманабжэнтамі.

За атэччэнасць барацьбы з фальшымі саманабжэнтамі, яны ў асобных выпадках пераходзілі ў ало-

РАЁН БЕЗ НАСЕННЯ ТРАУ

— Усе калгасы і сельсоветы, заняты ў гутарцы з нашым карэспандэнтам загадчык жылёлагадоўчага сектара **СМАЛЯВІЦКАГА** замеснага аддзела, тав. **СЦІСЛОВІЧ** — пераклучылі свае сілы на паліпшэнне лугоў і пасыбішчаў.

Па раёну мяркуецца асушыць 240 гектараў, адвесці павархоўных вод з плошчы ў 430 гектараў, раскарчаваць і ачысціць ад кустоў 450 гектараў, паліць цаліны і залужыць 300 гектараў. Усякага віду работ на паліпшэнню лугоў і пасыбішчаў у раёне будзе праведзена на плошчы звыш 1.500 гектараў.

Рад калгасаў раёна маюць ужо першыя поспехі ў гэтай справе. Так, напрыклад, калгас «Пролетарскі ўдарнік» паліць і падрыхтаваў да залужэння 10 гектараў.

У гэтым жа калгасе на забало-чаных сенажаках капаюць каналы, адводзяць павархоўныя воды. Узарапа некалькі гектараў у калгасе «Чырвоны пугілавец». Асушыа і падрыхтавапа да залужэння 30 гектараў у калгасе «Аб'яднанне», Верхніцкага сельсовета.

Такая-ж работа вядзецца і ў другіх калгасах раёна. З ўсёй сур'ёзнасцю адносяцца калгаснікі да справы паліпшэння лугоў і пасыбішчаў. Падрыхтавапа патрэбная колькасць угнаення. МТС пераклучыла на гэту работу частку сваіх трактароў.

Дрэнна тое, што раён не мае магчымасці адразу абсемяніць падрыхтаваную да залужэння плошчу. Няма насення канюшыны, ці мафеўкі і іншых траў. Між іншым, вясной у раёне гэтага насення было дэволі. Але распарадкаўшым Наркамзема насенне было тады аддана Брупокаму раёну. Цяпер Наркамзем другое насенне раёну не дае. Праўда, тав. Бенек тэлеграфававу аддзяленню Беларготэпна адпусціць са сваіх складаў патрэбнае насенне, але на складах нічога няма.

—О—

ПАЛІПШАЮЦЬ ЛУГІ І СЕНАЖАЦІ

У менскім парку культуры і адпачынку. Масавыя танцы.

Фото КАПЛІНСКАГА.

НЕ МАРУДЗІЦЬ З ПРАПОЛКАЙ ІЛЬНУ

ЗНІШЧЫМ ПУСТАЗЕЛЛЕ

Для таго, каб забяспечыць бурнае развіццё ўсіх культур, неабходна зраза-жа пачынаць рашучую барацьбу з пустазеллем. Кожны дзень адзінаццаці пачытаем праполку, ён зусім не ведае. Што робіцца на калгасных палях, ён таксама не ведае.

У Моціслаўскім, як і ў Асвейскім, раёне чакаюць, пакуль пустазелле перагоніць лён і яго можна будзе паліць зашпалочнымі во-чы. Такімі метадамі ўраджало ільну не падымеш, высокакаснага валакна не даб'ешся. Бліскучы прыклад разгортвання праполкі паказваюць Лепельскі і Лёненскі раёны. Тут да праполкі най пачалі рыхтавацца своечасова. На праполку жанчыны вышлі арганізавана, звонімі. За звонімі замацавалі ўчасткі на час уборкі і праполкі.

Прыклад лепельскіх аграномаў, якія прыводзіць нараты калгасніц па агратэхніцы і праполцы ільну, трэба паводзіць усім раёнам. Мы павінны хутка і высокакасна ачысціць пасевы лён ад пустазелля і тады можам быць упэўнены.

Цыганкоў прызнаецца, што толькі 27 мая сіпшчаны ў сельсоветы планы праполкі. Калі пачнецца праполка, ён зусім не ведае. Што робіцца на калгасных палях, ён таксама не ведае.

У Моціслаўскім, як і ў Асвейскім, раёне чакаюць, пакуль пустазелле перагоніць лён і яго можна будзе паліць зашпалочнымі во-чы. Такімі метадамі ўраджало ільну не падымеш, высокакаснага валакна не даб'ешся.

Бліскучы прыклад разгортвання праполкі паказваюць Лепельскі і Лёненскі раёны. Тут да праполкі най пачалі рыхтавацца своечасова. На праполку жанчыны вышлі арганізавана, звонімі. За звонімі замацавалі ўчасткі на час уборкі і праполкі.

Прыклад лепельскіх аграномаў, якія прыводзіць нараты калгасніц па агратэхніцы і праполцы ільну, трэба паводзіць усім раёнам. Мы павінны хутка і высокакасна ачысціць пасевы лён ад пустазелля і тады можам быць упэўнены.

Аграномы—на палях

ЛЕПЕЛЬ (Па тэлефону). Калгасы: «Марат», «Супа», імя Молатова і «Чырвоны барэц», Сушанскага сельсовета, пачалі праполку 26 мая. За першы дзень праполата 33 гектары ільну. У калгасе «Новае жыццё», Свіцкага сельсовета, праполата 12 гектараў ільну. Пачалася праполка і ў іншых сельсоветах раёна.

Калгасніцы выходзяць на работу арганізавана, звонімі. У кожнае звяно ўваходзіць па 3—4 палюшчыцы. Нормы выпрацоўкі вызначаны ў залежнасці ад засмечанасці ўчасткаў, яны вагаюцца ад 0,12 да 0,18 гектара.

У калгасе Сушанскага сельсовета на ільняных палях сёлета мала пустазелля. Гэта тлумачыцца тым, што глеба была апрацавана высокакасна. Апрача таго тут пасевна чыстае сёлета цыпіннае насенне. Ураджай чакаецца высокі.

Аграномы МТС і райза, раз'язджаючы па калгасах, вучаць калгасніц, як правільна паліць лён. Правадзяцца спецыяльныя нараты

СУМНЫЯ ЖАРТЫ

Заўзятыя наватары

Валікія наватары сядзяць на Аршанскім чыгуначным вакзале. Вынаходліваць у іх проста фантазіям б'е. Іншы раз глядзіш — рэч, здаецца, простая, ніякімі асаблівымі выдатнасцямі не вызначаецца, а ў руках пачальніка Аршанскага вакзала зусім інакшы выгляд і прызначэнне набывае. Вось, скажам, чытальня на вакзале. Нічога надзвычайнага ў ёй няма. Ні ўтульнасцю, ні якасцю абстаноўкі яна асабліва не выдзяляецца, на сцёнах няма мастацкіх карцін, падлога пабудоўлена нежных пероўскіх каўроў, ды на сталах, апрача газет і шапак ніякіх асаблівых каштоўнасцей не відаць.

Але пакарыстацца газетай у гэтай чытальні не так проста.

Сунуўся было ў чытальню палітрук Н-га кавалерыйскага палка Трошкін Андрэй, але быў вымушан адступіць — вынаходліваць вакзальнай адміністрацыі спыніла яго на парозе.

Калі хочаце газету пачытаць, — заявіла дзяжурная па чытальні, — дайце ў залог пашпарт. Такі ў нас парадак.

Што і гаварыць—парадак сапраўды ўзорны. Адкуль, на самой справе, адміністрацыі вакзала ведаць — сумленны вы пасажыр, ці не, ці можна Вам даверыць такія рэчы, як газета, даміно або шапкі. Не, адміністрацыя вакзала не можа рызыкаваць сваім бюджэтам! Пасажыр цяпер пашоў такі зла-дзейскі — дай яму ў рукі газету, ён з першым адыхотым пачытае і ўлізе, а потым даганяй яго. Ніякага, так сказаць, рашчоту няма.

Ну, а калі ў камандзіра т. Трошкіна няма пашпарта, як тады быць?

Нічога дзяжурная па гэтаму по-вагу не ведае. Ёй загадана ніякіх іншых дакументаў, апрача пашпарта, не прымаць — яна і за-чытвае парадак...

Гавораць, што заўзяты пачальнік вакзала, уведзены такі парадак, зыходзіў з паступных пера-каванняў:

«Дзяжурнай па чытальні зарплата плаціць трэба? Трэба. А работы ў яе ніякай няма. Сядзець і глядзець на пасажыраў — сумна і нудна. Вось і рашылі даць ёй рабацінку: ніхай боража пашпарты чытачоў».

Вядома, дзяжурная можа сачыць за чытачамі і без усялякіх замата-вых авансаў. Але гэта-ж будзе без вынаходніцтва!

Калі раздзяцца гудок падыходзячага поезда, калі дзяжурнай ствараецца чарга. З усіх канцоў дзялюцца нервовыя выкрыскі пасажыраў.

— Дайце хутчэй пашпарт, а то к поезду спазніюся...

Дзяжурная-ж спакойна прымае газету, або скажам даміно і пераканаўшася ў прадаснасці рэчаў, таксама спакойна шукае патрэбны пашпарт. Затое вельмі не спакойна сочыць за ёю пасажыр: а што калі пашпарт не знойдзецца? Халі тады з газетай, але без пашпарта.

Ёсць у чытальні і графіны. Прызначэнне іх з'явілася вядома — трымаць ваду для пасажыраў. Але графіны пустыя. Адміністрацыя рашыла: навошта турбаваць сябе і наліваць ваду ў графіны, ўсё роўна выплюць.

На вакзале ёсць яшчэ і пакой адпачынку для ваенна-служачых. Добры пакой. Але ў ім, апрача спен, акон, дзвярэй і бруду, нічога няма. Нават паслядзень няма дзе. Відаць, і тут аршанскія наватары рашылі — калі навошта парадак, дык ужо ўсюды, так, каб камар носу не падтачыў.

І зусім прамільна т. Трошкін у пісьме ў редакцыю гэта:

«Ці вельмі аслабілі аршанскі вакзал ад заўзятых наватараў, якія пагаджаюць абсалютнае пасажыраў?»

Р. ДОДЗІН.

„Не дурны хлопец“

У апошніх чыслах сакавіка ў Мазырскім райком комсамол з'явіўся малады чалавек. Назваў ён ся-

бравілаў Паўлаў ужо гаварыў па тэлефону з дырэктарам гаспадарчай катэрыі Беларуска-

за неутрачаванне справы водгукку тавараў работнікам (директору ГУМа тав. Дубошчынну абвешчана вымова.

Загальны футурагі адзела Зенчук за хачанне дэфіцытных тавараў пад прылаўкам для прадажкі іх овалкам і знаёмым з работ і справа аб ім перадава суду. Тав. Папковай за грубы адвостны да пакупоў абвешчана вымова.

Наркомунштатналь адзначыў, што юрыдычны Ільінінскі за скарыстанне свайго службовага становішча (закупка для свайх сявакоў і знаёмых 11 пар білетак) за спалоўвае зняцкі з работ і аддачы пад суд. Але, улічваючы шчырае прызнанне ім свайі памылкі па агульным сходзе, Ільінінскому абвешчана суровая вымова.

Намесніку загадчыка суконна-штаўковага аддзела тав. Аронаву абвешчана вымова.

Загадчыку склаа № 1 тав. Перельману абвешчана суровая вымова з папярэджаннем.

калгасы раёна выдзяляюць брыгады для праворкі выкапаных плапа развіцця жыўёлагадоўлі, паліпшэння лугоў і пасыбішчаў і сёубы кармовых культур. Перадавы калгасы прыметулі ўжо да паліпшэння пасыбішчаў. У калгасе імя Варахшылага пракапана 2.000 метраў канаў. Антыўны ўдзел у гэтай рабоце прымае кланочая брыгада.

Лугі і сенажаці паліпшаюць таксама ў калгасах «Новы мір», «Мая» і «Ільч».

Сектарам жыўёлагадоўлі зямельнага аддзела опунчан ва ўсе сельсоветы план сіласавання. Наркамземаўскім планам прадугледжана сіласаванне па раёну 12.000 тон розных відаў зялёнай масы. Улічваючы паліўны магчымасці і патрэбнасць раённых арганізацый павялічылі гэты план да 24.000 тон з разліку на мінш 3 тон зялёнай масы на кожную галаву прадукцыйнай жыўёлы.

На сляблах ільну—шосты лісток

ЛЕЗНА (БЕЛТА). Далжучы пёшмаму надворю, дружна растуць зернавыя і лён. На сляблах ільну пачаўся шосты лісток. У калгасах «Большэвік» і «Адзаворагам» лён дасягнуў 8 см. росту.

Першым у раёне пачаў прапол-

ку калгас «Вязьбішчэ». Ільнатыны развіты на звышні, якім адведзены пэўныя ўчасткі ільну. Праполаты першыя два гектары. Якасць работы добрая, яе правярае інспектар па якасці Фраленка. У калгасе добра працуюць «зінца» ясель.

Авансы пад лён не выдаюцца

ПОЛАЦК. 27 мая. (Кар. «Звязды»). Звыш 90.000 рублёў авансу пад лён павінны атрымаць калгасы Полацкага раёна. 50 проц. гэтай сумы павінны быць выдадзены пры заключэнні дагавароў. Астатнія 50 проц.—пасля праворкі пасеваў. Між тым, з 143-х калгасаў раёна авансы атрымалі толькі 47. Астатнім калгасам, у ліку якіх многім належыць атрымаць па 600—700—

800 руб., авансы не выданы. Аднаасобікам належыць выдаць авансам 4.700 руб. Між тым, яны атрымалі толькі 90 руб.

Такое становішча тлумачыцца тым, што многія калгасы не ведаюць умоў, па якіх даюцца авансы. Гэта сведчыць аб тым, што пры заключэнні дагавароў з калгасамі не было праведзена належнай растлумачальнай работы.

ЗЕЛЬМАНУ.

аграхоны т. Барысевич правёў ўжо такую нараду ў калгасе «Ляхавічы», 2-Лепельскай МТС, а аграхоном райа т. Васірасюні—у калгасах Супаіскага сельсовета. Аграхоны не толькі расказваюць, але і паказваюць на палях, па канкрэтных прыкладах, як трэба і як не трэба паліць лён. ШАЛАК.

Праполваення лён і пшаніца

ЖЫТКАВІЧЫ. Сёўба сёлета прайшла з вялікім поспехам. Калгасныя палі пакрыты дружнымі ўсходамі зернавых і тэхнічных культур. Расце і пустазельле.

На барацьбу з пустазельлем вышлі атрады жанчын, арганізаваныя ў звенні. За асобнымі звеннямі замацоўваюцца ўчасткі. З першых-жа дзён праполкі разгортваюцца сацыялборніцтва паміж звеннямі і асобнымі калгаснікамі.

Ідзе праполка ільну і пшаніцы. Д. СТЭЛЬМАН.

НОВАЕ ПРОДВІНА

У глыбі пшчы на сыпучых лясках, там, дзе прытолка выкручавецца рака Барова, раскінуліся абшары Продвінскага сельсовета. З даўніх часоў гэта месца было ашакана народным паэтам:

Поле:
«Горы ды каменны,
Вузкія палоскі:
Гэта наша поле,
Поле нашай вёскі».

Жыльце:
«Зямля вясельцы —
З святла хоць трошкі:
Гэта нашы хаты,
Хаты нашай вёскі».

Адзеньне:
«Ляпі ды сярмягі —
Як абраз не боскі:
Гэта нашы людзі,
Людзі нашай вёскі».

Доля:
«Нарчы ды астрогі,
Крыжыкі, бярозкі:
Гэта наша доля,
Доля нашай вёскі».

(Янка Купала, «Вёска»).

Гэта — словы пра дарэвоцыйнае Продвіна, пра ўжо мінулыя Беларусь, незрыменны напамінак аб мінулым, розні кантраст з сучаснаму.

Наш горкаўскі «форд» імкліва бжыць па гладка ўтрамбаванай прасе, па яго лямбаванай вопрат прыбжаюць цемі дрэў, адлюстравецца апраўтае ў майскую зелень галлё прыдарожных кустоў. Зрабўшы круты паварот налева, аўтамабіль лёгкай птушай пераняпхнуў праз новы

мост, важна пракаціўся па вуліцы «Глебавай Рудні» і апынуўся на новай шашы.

Каля роўнай, як струна, дарогі распустіліся нядаўна пасаджаныя бярозкі. Праўдучы гады, і іх густы ланцужок закрыве дарогу падарожнікам ад пылухых праменяў сонца.

Абшар, як толькі моска ахапіць вока — палі продвінскіх калгасаў. Ні адной мяккі, ні адной «вузкай палоскі». Усё змалося ў адзін масіў, заслапа зялёным пакрывалам сацыялістычнай руні. Перамагаючы сыпучы пясч, закрываючы каменне, квітнее большэвіцкі пасёў.

Севаваротныя простакутнікі паказваюць свай вяснавое ўбранне. Вось цёмна-зялёны шырокалісты авёс «пабеца», прыемна павеліцца густага пчаліна пшаніцы, лямімі завітушкамі, пібы кудры дзяўчыны, выкручавецца цукровы гарох, выбіраецца ў трубку азіміна.

Але пачакайце...
— Шофер, спыніце машыну. Што гэта такое?..

Над дарогам высіцца святочна ўбраная арка. Каля дарогі клумбы маладых кветак, кусты бэзы, роз. ляміну. Лавачкі. Утрамбаваныя, пасыпаныя залатцстым пяском дарожкі. Прыгожая «гарадская» абгарожа. Бульвар? Так, гэта адзін з бульвараў у... чыстым полі.

Малышцы продвінцы! Гэта яны, будучы ўзорную дарогу, не забылі пра таго, для каго гэта дарога, — пра чалавека, прыгатавалі для стомленага падарожніка радасны сюрпрыз.

Сядай, дарожні чалавек, на лаўку, дыхай пахам кветак ды паглядзі наокол, па шырокае поле ты яшчэ раз убачыш да чаго тахарацэла жыццё. Ты убачыш, якое багацце тут спее для новых гаспадароў — продвінскіх калгаснікаў.

А вось хтосьці сюды спышаецца. Знаёміся. Гэта калгаснік з калгаса «Совецкая Беларусь». Зваць яго Вязьбішчэ Вярышкі. Паслухаем яго:

— Усё гэта наша поле. Вунь аж да таго лесу. — Вярбішчэ абводзіць рукою прастор. — Добры пасёў, праўда?..

— Добры, казачь няма чаго...

— Сёлета пасеялі мы больш і лепш. Летась сабралі па 60 пудоў зярна з гектара. А сёлета дусаем звыш так пудоў на дзесяць-пятнаццаць больш. У нас так ужо вытэпта, штогод ураджай бжыць усё большы. Вось тут, — Вярбішчэ паказаў уздоўж дарогі, — была калёсці мая палоска. Колькі я ні біўся, больш 50 пудоў не збраў. А прыпер паглядаі, што стала даваць тая-ж палоска. На тое і калгас мы сабе зрабілі.

Вярбішчэ вышаў у поле палюбавацца на сваю работу. Гэта яго рука тут арапа баранавала, сеем. І кожны выхадны дзень ён робіць

такі абход. Вярнуўшыся да хаты, ён расказвае, наколькі падняўся за гэты тыдзень пасёў.

За аркай паварот у самае Продвіна, вёску-калгас «Совецкая Беларусь». Падмошчаная вуліца абсаджана дрэўцамі і кустамі. Каля хат палісцянні. Лаўкі. Падмадзаныя хаты паіраюць на высёлаю вуліцу вялікімі пафарбаванымі вокнамі. На вокнах залавескі. Па вуліцы гуляе прынараджаная моладзь. Сёння ў калгасе выхадны дзень. Новы касцюмы. Шоўк на дзвучатах. Галстукі. Ні «сюржыг», ні «лапцёй». Дзеці і старыя і тыя ўсе апраўты, абуты ў фабрычнае. Публіка падстаць гораду.

Як усё гэта далёка да таго, што было калёсці ў тым сумным часе, апісаным паэтам. Радасць росквіту сустракаеш па кожным кроку.

Канцэлярыя сельсовета. Новая мяккая канапа. Дубовыя сталы. этажэркі. Венскія крэслы, вазоны. Але гэта не ўсё. Старыя сельсовета тав. Пінчук расказвае:

— У бліжэйшыя дні заканчваецца абсталяванне нова сельсовета новай ашпачынкай. Балгаснік зможа культурна адпачыць, даведацца аб навінах...

Арганізатарская работа плас асабісты прыклад членаў сельсовета даюць вялікія станоўчыя рэзультаты. Усе калгасны, вёскі сельсовета прымаюць удзел у культурным паходзе, які галоўным чынам праўдзецца ў добрабыце

азеляненні вуліц і дарог, ва ўкараненні чыстаты ў дварэ і хаце.

Прасёлачную дарогу ад Продвіна да вёскі Даманява абсадылі вербаі. Калгасы «Орка» і «Ударнік» абсадылі свае вуліцы слівамі, вішнямі і дэкарацыйнымі дрэвамі.

Больш за ўсё зрабіў калгас «На варце». Тут не толькі абсадылі велічнай усё чатыры вуліцы, але і зрабілі пры доме сацыялістычнай культуры сквер, на рэчцы зрабілі лодачную станцыю. Ударнікі калгаса Арэх, Мігай і Калені арганізавалі паход за чыстату ў дварэ і хаце калгасніка. Зараз усё 170 калгасных хат спаборнічаюць на чыстату. Беліць хаты, вывояць з двара бруд, рамантуюць парканы. Ад вуліцы зносяць старыя неспрыгожыя будыні. У гэтай справе вялікую ролю адыгрывае старшыня калгаса камуніст Цыбульскі, які ўзначальвае культурны паход у сваім калгасе.

Новае жыццё ўзнімае самыя залыжальныя пласты народнай паліны. Былы ладноўны селянін, стаўшы калгаснікам, па-іншаму глядзіць на жыццё. Яго кругазор не абмяжоўвае індывідуалізм дробнага гаспадара. Калгаснік абнаўляе не толькі сваю акаоміку, але і быт.

п. чыкун.

Ба.руйскі раён.
в. Продвіна.

Кіева «шукаль работ». У папярэджанне свайі прыналежнасці к комсамолу малады чалавек прадаў іў комсамольскі білет № 3823155 і асабістую картку. З гэтых двух дакументаў было відаць, што заручы маладога чалавека Трыгуб Леанід Іванавіч, што ў комсамоле ён ўжо чатыры гады і што зняў яго з комсамольскага ўчоту Ленінскі райком ЛКСМУ горада Кіева.

— Добра, — сказаў сапратар райкома тав. Паўлаў, — а зкой-жа ты работы шукаеш.

— У Кіеве я больш усяго прадаваў па гандлёвай лані, — адказаў Трыгуб.

— На гандлёвай? Гэта вельмі добра. А нам якраз патрэбен комсамалец для работы ў комсамольскім магазіне ЦРК.

І Паўлаў тут-жа пазваіў старшыню ЦРК Мебелю. Той адказаў, што з комсамольцам Трыгубам ён ўжо меў гонар гутарыць і вельмі рад, што комсамол ідзе насустрач.

Аднак, назаўтра Трыгуб прадаваў крамнікам у магазіне ЦРК адмовіўся, матывуючы тым, што там мала тавараў і ён, як комсамалец, не апраўдае свайго звання, не выканаўшы таваразвароту. Замест ЦРК Трыгуб папрасіў пастаць яго прадаваць у адну з крам Белгандля.

— Добра, — казалі яму ў райкоме комсамолца, — можа і ў краме Белгандля, а ў якую — зараз дагаворымся.

Р. ФРАЛОУ.

Менск павінен мець добра наладжаную сетку магазінаў прахладжальных напіткаў

Наступілі дзіўныя летнія дні. І востра ўстапа пытанне аб забеспячэнні насельніцтва Менска прахладжальнымі напіткамі. З'явіліся ўжо чары, асабіста па вечах—на ваду, квас, піва, марожанае.

Самыя людцы вуліцы ў Менску — Совецкая і Ленінская. Натуральна, тут павінна быць шмат кіёскаў, дарожкі і магазінаў з фруктовымі і газаванымі водамі, квасам і півам. Аднак, гандлёвая сетка вельмі бедная і мізэрная. Яшчэ горш на ашарах горада. Там зусім рэдка знойдзеш будык, гандлюючую вадою.

У нас навучыліся культурна гандляваць селядцамі і хлебам, вопраткай і галантарэяй, а сельтэрскай вадою гандляваць не ўмеюць, не хочучь. Гарадскі саюз спажывецкай кааперацыі ва мношх свайх магазінах увёў продаж прахладжальных напіткаў, але абмежавана толькі камерцыйна выдатнымі—півам і квасам.

Сельтэрскай вадою гандляваць не хочучь. Такой «водабаяню» хваляюць магазіны горспажыўсюза № 20 (Плян волі), № 64 (Інтэрнацыянальная вуліца), № 43 (Совецкая вуліца).

Трыгуб Леанід Іванавіч, што ў комсамольцы Трыгубам ён ўжо гутарыў і што ён зрабіў на яго не дрэннае ўражанне.

— Адтуваецца, — сказаў у заключэнне Галубчык, — што хлопец недурны.

Галубчык не памыліўся. Трыгуб сапраўды аказаўся «недурным хлопцам». Затое Галубчык і Паўлаў асталіся ў дурнях. Справа ў тым, што «комсамалец з чатырохгадовым стажам» Трыгуб Леанід Іванавіч быў ні хто іншы, як аферыст. Прапрацаваўшы каля месяца загадчыкам нараўлянскай крамы Белгандля, ён аграбіў яе і ўцёк.

Камі і куды ўцёк, ніхто не ведае. Выяснілася толькі, што апошняю пачыненую справадачу Трыгуб прыслаў у кантору 22 красавіка. Даведаўся-ж у канторы Белгандля аб тым, што ён ўцёк, толькі 8 мая. Выяснілася яшчэ і тое, што аферыст Трыгуб увёз з сабой 4 мяшкі цукру і 2 скрыні розных він, ашара таго 9.000 руб. наяўнымі грашыма. Цукар і віно ён адправіў параходам. Аб гэтым ведае начальнік Наравлянскай прыстані Шустэрман. Не глядзячы на тое, што ў Трыгуба не было ніякай даверанасці на адпраўку гэтага грузу, прыстань усё-ж прыняла і адправіла яго.

Р. ФРАЛОУ.

Магазін № 3 Менхартандля па Ленінскай вуліцы лічыцца паказальным. Аднак, што ў ім паказальнае — цэны... За адну толькі назву «паказальны» прыходзіцца пераплачваць за поўкуфлі квасу 3 кап., за куфель венскага піва — 14 кап., пільзенскага — 16 кап., мюнхенскага — 20 кап. і чорнага — 10.

У асобных магазінах часам адуляецца ў продажы марожанае. Бывае яно вельмі рэдка, за ім робяцца чаргі. Асабіста дрэнна арганізаван продаж марожанага ў новым магазіне горспажыўсюза па Совецкай вуліцы № 82, дзе яго прадаюць на вагу. Адлюскае адзін прадавец, кожная шклянка доўга ўзгаджаецца. Яена, чаму ў магазіне ашалавца многа народу.

І. ЦЫБЕС.

Падрыхтоўка да
ўсенароднага свята

Бюро гаркома КП(б)Б
Президиум гарсовета.

Народны камісар замежных
спраў тав. М. М. Лыбінаў звар-
нуўся ў Маскву з Жаневы і прыс-
туў да выканання сваіх абавяз-

отделы: партийные, культурные — 21-353, сельскохозяйственные — 21-356,
местные — 23-955, выпускающие — 21-357; заг. выдающего — 21-359,
Минск, друкарня «Звезда».